

[Undervisningsministeren.]

er i Virkeligheden to Standpunkter. Efter at det ærede Medlem i sin Særbetænkning har talt for at skyde hele Sagen ud i en 2—3 Aar, føjer han til

„dog naturligvis saaledes, at Mindretallet vilde finde det rimeligst, at Direktionsforholdene snarest ordnedes paa den efter Ministeriets og Rigsdagens Mening bedst mulige Maade med Henblik paa, at der blev arbejdet hen til, at Underskuddet nedbringes til det i Lovforslaget omhandlede Beløb af 750 000 Kr. samtidig med, at Teatrets Opgaver som kulturel Faktor ikke forsømmes.“

Det mindre gode danske Sprog er det ærede Medlems, men Meningen er jo ikke til at tage fejl af: det ærede Medlem vil en Ændring af Direktionsforholdene med det Formaal at faa Underskuddet ned til 750 000 Kr.

Men det passer jo til den første Del af det ærede Medlems Betænkning, ikke som en Handske til en Haand, men som en Knytnæve til et blaat Øje. Det er saa fuldkommen uden Logik, at det minder mig om den gamle Vending: Ligervis som Løven er et grimmt Dyr, saaledes lader ogsaa os vandre i et nyt Levned.

Men der er naturligvis en vis Politik deri. Det første Standpunkt, som vi ogsaa nu hørte fremsat fra Talerstolen — det tog den meste Del af Tiden —, er i Korthed udtrykt: Pilestræde-Standpunktet — det ærede Medlem er jo ogsaa beundret fra den Kant. Det andet Standpunkt, som kom frem i Slutningen af Talen og findes i Slutningen af Betænkningen, er Horsens-Standpunktet. Men disse Standpunkter lader sig nu ikke forlige, det ene slaar i Virkeligheden det andet ihjel.

Det ærede Medlem har ikke en Gang prøvet paa at skitsere, hvordan Direktionsforholdene kan ændres for at naa det Formaal at faa Underskuddet ned til 750 000 Kr. Nu kan man vel ikke forlange, at et enkelt Medlem skulde opstille et helt Forslag, men en lille Skitse kunde man dog tænke sig. Det ærede Medlem prøver ikke derpaa. Skal man realisere det ærede Medlems Tanke, skal man gøre, som Udvalgets 14 Medlemmer har gjort: tage det foreliggende Forslag, som jo netop gaar ud paa en Ændring af Direktionsforholdene, og som netop giver i hvert Fald Mulighed for at komme ned til de $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Det bliver nu Teaterledelsens og hele Personalets Sag at søge dette gennemført, ellers maa vi gaa til andre Ændringer.

Jeg behøver for Resten ikke at opholde mig længe ved det ærede Medlem Hr. Kors-

gaards Standpunkt, for det er jo ikke blot rettet mod mig, det er ogsaa rettet mod de andre Udvalgsmedlemmer og først og fremmest mod hans eget Partis Ordfører. Og denne Ordfører, det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, tog saa skarpt og klart Afstand fra det ærede Medlem og imødegik hans Standpunkt saa klart og skarpt, at det for saa vidt er overflødigt, at jeg gør det, som det jo er ganske givet, at naar Partiets Ordfører støttet af sit Partis Flertal, i hvert Fald i dette Ting, imødegaa et Medlem af Partiet, virker det langt mere, end naar en politisk Modstander gør det.

Den samme Betragtning kan jeg gøre gældende om den besynderlige Artikel eller Interview — det fremgaar ikke klart, hvad det er —, som en æret Landstingsmand i Aftes havde i „Nationaltiden“. Ogsaa denne besynderlige Artikel er nu klart og skarpt imødegaaet og tilbagevist af det konservative Folkepartis højtærede Ordfører her i Salen. Jeg kan for Resten ikke tro, at det er en nøjagtig Gengivelse af, hvad denne ærede Landstingsmand har sagt, for saaledes som det fremtræder i Bladet i Aftes, er der simpelt hen ingen Mening i det.

Den ærede Landstingsmand siger, at hvis Kontroludvalget indstiller Teaterchefens Afskedigelse, vil Ministeren svare med at tage Brugsretten fra Institutionen. Goddag Mand — Økseskaft! Nej, hvis *Minister*en ogsaa kommer til den Erkendelse, at Teaterchefens Dispositioner har været uforvarselige eller hans kunstneriske Ledelse i Strid med § 10 ophæver Formaalet, den kunstneriske Standard, ja, saa vil det være naturligt at afskedige Teaterchefen, men ikke at opløse Institutionen og dermed Udvalget.

Jeg kan ikke tro, at Landstingsmanden, der tilmed er Matematiker — han er min gamle Matematiklærer —, har udtrykt sig, som der staaar; der maa være indløbet en Misforstaaelse ved Gengivelsen. Men det er jo for øvrigt utroligt, hvad der kan skrives om denne Sag af Folk, der ikke — det viser det, som de skriver — har Anelse om, hvad det drejer sig om.

Jeg ser i et andet konservativt Blad et af de mange Pseudonymer fortælle, at kyn-dige Jurister hævder, at Teaterchefen kommer til personlig at hæfte for et eventuelt Underskud, og dermed søger man at alar-mere og forurolige. Det er ikke mere sandt, end om man vilde hævde, at Direktøren for Det Forenede Dampskibsselskab eller Direktøren for Burmeister & Wain skulde hæfte for et Underskud, der muligvis kunde op-staa i disse Selskaber. Det er fuldkommen meningsløst.